

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 30 listopada 2017 r.

Poz. 7814

UCHWAŁA NR 23/1378/2017 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 22 listopada 2017 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

postanowień § 3 uchwały Nr LIV/208/2017 Rady Gminy Bralin z dnia 25 października 2017 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości na 2018 rok.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 27 października 2017 r. Rada Gminy Bralin, powołując się na przepisy ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zadecydowała w sprawie stawek podatku od nieruchomości na 2018 rok.

Na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do uchwały Nr LIV/208/2017 Rady Gminy Bralin z dnia 25 października 2017 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości na 2018 rok, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrzenia sprawy przedmiotowej uchwały na dzień 22 listopada 2017 r.

Rozpatrując sprawę przedmiotowej uchwały, Kolegium Izby po zapoznaniu się z jej treścią ustaliło i zważyło, co następuje.

W § 3 badanej uchwały Rady Gminy Bralin postanowiono, iż *Traci moc Uchwała Nr XXXV/141/2016 Rady Gminy Bralin, z dnia 26 października 2016 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości na 2017 rok.*

W myśl przepisu art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisem rangi ustawowej, zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania prawa miejscowego w sprawie stawek podatku od nieruchomości jest art. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785).

Przepis art. 5 ust. 1 ww. ustawy zawiera upoważnienie Rady do ustalania wysokości rocznych stawek podatku od nieruchomości. Przepis ten wprawdzie nie wskazuje, że czasową normą dla uprawnień rady gminy w zakresie ustalenia stawek podatku od nieruchomości jest jeden rok. Jednakże Rada podejmując uchwałę w przedmiotowej sprawie, która była stosowana do naliczania podatku od nieruchomości w 2017 roku wyraźnie w tytule ograniczyła czas jej obowiązywania do jednego roku, tj. do roku 2017.

W ocenie Kolegium przedmiotowa uchwała nie powinna zawierać przywołanego wyżej zapisu, ponieważ z tytułu uchwały Nr XXXV/141/2016 (o utracie mocy której postanowiono w § 3 przedmiotowej uchwały) wynika, że dotyczy ona jedynie roku 2017. Zatem wygaśnie z końcem roku. Dodatkowo z § 4

przedmiotowej uchwały wynika, że zacznie ona obowiązywać z dniem 1 stycznia 2018 roku, a skoro tak, to przestają obowiązywać normy uchwały poprzedniej, tj. uchwały Nr XXXV/141/2016 z 26 października 2016 r.

Mając powyższe na względzie Kolegium Izby stwierdziło nieważność postanowień § 3 uchwały Nr LIV/208/2017 Rady Gminy Bralin z dnia 25 października 2017 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości na 2018 rok.

Ponadto Kolegium Izby wskazuje, iż Rada Gminy w § 1 w pkt 3 przedmiotowej uchwały ustaliła podatek od nieruchomości następująco, cyt.: *Od budowli - 2% ich wartości.* – tj. bez dookreślenia zakresu przedmiotowego, dla którego ustalono stawkę oraz bez wskazania na podstawie jakich przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest ustalana wartość budowli.

Stosownie do przepisu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podatek od nieruchomości od budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – nie może przekroczyć rocznie 2% wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 – 7 tejsze ustawy.

Na mocy postanowienia § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) określone w tym rozporządzeniu zasady techniki prawodawczej stosuje się również do aktów prawa miejscowego. Stosownie do wyżej cytowanego rozporządzenia, przepisy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawarty w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Oznacza to, iż uchwały w sprawie stawek podatków lokalnych, które niewątpliwie są aktami prawa miejscowego, winny być zredagowane w taki sposób, aby zakres przedmiotu opodatkowania, dla którego ustalono stawkę, a także sposób w jaki wyrażono stawką odpowiadał wprost uregulowaniom ustawowym.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.